

De Paardenkop bij smid Efftink

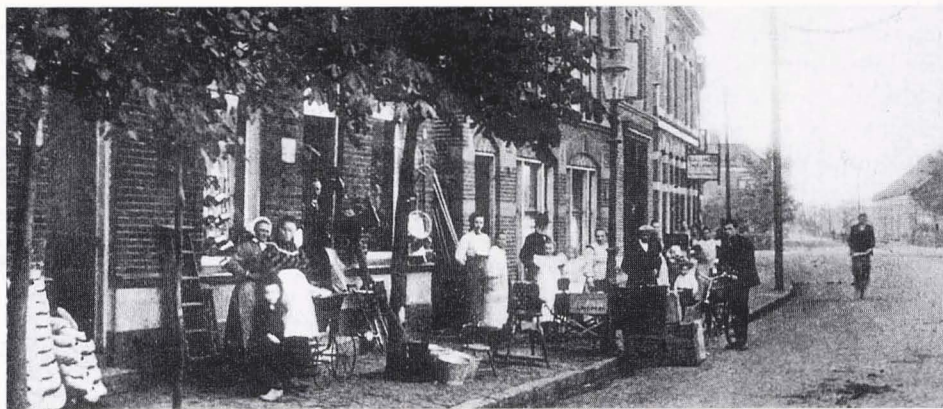
Arnold Fortuin

Foto Leo Metternich.

Tegenover het Boerenkerkhof aan de Deurningerstraat hangt, hoog boven de werkplaats van Efftink Constructie (Las- en montagetechniek) een paardenkop. Bruin, met ogen eens gelig verlicht, ziet hij het drukke verkeer onder zich voorbij flitsen. Haast, haast, haast. Hij hangt er al sinds de jaren dertig. Zijn kop -hoofd heet dat officieel- van zeker zo' n 20 verschillende in model geklopte, aan elkaar gesoldeerde lapjes zink, is een klein monument van dat andere, dat rustig aan-verkeer. Dat van paard en wagen. 'A'j bie de peerdenkop bint, bin ie in de stad' wist iedereen, toen er nog tijd voor paarden was. Theo Efftink (62), die enkele jaren geleden de zaak doorgaf aan zijn tweelingzons, kent de geschiedenis van het al 99 jaar oude bedrijf. De eerste vier jaar zat grootvader en

paardensmid Efftink op Hoog en Droog, dicht bij zijn vaste klanten, de Belgische knollen van Van Heek. In 1906 verhuisde de smid naar de Deurningerstraat, waar de klanten zaten van de melkboeren en landbouwers. Daarna werd de paardenkop, van wie de leeftijd onbekend is, van de stalhouderij Van de Lande aan de Korte Haaksbergerstraat afgeschroefd en kreeg hij een plek boven de werkplaats van de paarden- en kachelsmid. Een paar keer werd hij gezandstraald, opgeknapt en opnieuw in de verf gezet. Hij ziet er zo te zien perfect uit. Er is in de oude smidse nu geen paard meer te bekennen. Eens stonden er soms twaalf paarden op rij, te wachten op nieuw hoefbeslag. De geur van geschroeiende hoeven, de in een stevige beengreep van de smid toch tot rust gekomen paarden, de belangstelling van tientallen schoolkinderen, zijn verdwenen. Maar de kop bleef buiten hangen. En blijft buiten hangen, want de heren Efftink prakkiseren er niet over hem van de muur te halen. O, ja, er zijn wel liefhebbers voor. Zoals die mevrouw die een jaar of wat geleden f10.000,- bood. Of zoals die zes Duitsers die in 1945 probeerden 's nachts de kop van de muur te schroeven. Dat mislukte. Theo's vader, lid van de vrijwillige brandweer, belde namelijk zijn collega's in de buurt. In het brandweerpak en met de helm op overdonderden ze de dieven. De kop zit nu goed vast. Dat kun je die mannen van Efftink wel toevertrouwen.

De Deurningerstraat rond 1905. Smederij Efftink stalde zijn koopwaar buiten uit.

Uit: Enschede zoals het was, pag. 89.